

Øjeblikket ligger fremme til Eftersyn. Derimod vil jeg ligesom den ærede foregaaende Taler vende Blikket mod de to Bevillinger, der findes opført paa Indenrigsministeriets Budget under Nr. 67 og 68 angaaende Tilskud til to Kommuner, hvis Økonomi er saaledes, at de nu kommer og vil have Tilskud af Statskassen. Vi var jo inde paa en Forhandling under første Behandling af Finanslovsforslaget i Fjor om, hvorvidt Statskassen burde give Tilskud til Kommuner, der har stillet deres økonomiske Sager saaledes, at de ikke kan balancere. Flertallet i dette Ting tog Afstand fra at fortsætte en saadan Politik, der sikkert, hvis den fortsættes, indeholder en stærk Opfordring til andre Kommuner om at følge samme Spor. Dette Spørgsmaal vil imidlertid blive gjort til Genstand for nærmere Drøftelse og Overvejelse i Finansudvalget, hvortil denne Sag formentlig vil blive henvist.

Forinden jeg slutter, vil jeg gerne henlede det højtærede Ministeriums Opmærksomhed paa, at dette Ting med lige saa fuld Ret som Folketinget for sit Vedkommende kan kræve, at de højtærede Ministre forelægger deres Sager for dette Tings Finansudvalg, saaledes som det er sket for Folketingets Finansudvalg. Men det er jo mangfoldige Gange hændet, at Ministrene har forhandlet den ene eller den anden Sag med Folketingets Finansudvalg, og at Landstingets Finansudvalg ikke har faaet noget at vide derom før bagefter. Den Omstændighed, at Landstinget i Regelen ikke stiller Ændringsforslag til Finanslovsforslaget eller Tillægsbevillingslovsforslaget, burde ikke bevirke, at Landstingets Finansudvalg, som er Landstingets Tillidsmænd i disse Spørgsmaal, holdes udenfor de Sager, som man finder det betimeligt at forelægge Folketingets Finansudvalg.

Harald Jensen: Finansloven og Tillægsbevillingsloven indeholder saa mange Bevillinger og berører saa mange forskellige Forhold, at det vilde være ganske umuligt, at hvert enkelt Medlem ikke kunde sætte Fingeren paa et eller andet Punkt eller mange Punkter deri, som de var utilfredse med. Saaledes er man her misfornøjet med de Bevillinger, som er foreslaaet tilstaaede nogle Kommuner, og saa vidt jeg forstod den ærede første Taler, kunde der være Tale om at stryge dem. Jeg vil meget advare derimod. Det forekommer mig, at denne Sag er saa lille i finansiel Henseende, at man ikke af Hen-

syn til det finansielle behøver at stryge dem. Der er jo mange Gange gaaet meget mere med end disse 12,000 Kr., som der her er Tale om. Alle er vist enige om, at de paagældende to Kommuner utvivlsomt trænger, og hvad Konsekvenserne angaar, forekommer det mig, at det ligger i Rigsdagens og i dette Tings Haand at bevirke, at der ingen Konsekvenser kommer deraf. Jeg vil derfor anbefale, at man tager Lovforslaget, saaledes som det foreligger, og ikke ændrer noget derved, selv om man kunde have noget mod disse enkelte Bevillinger. Ærede Medlemmer kan være overbeviste om, at der kan være mange forskellige Ting, baade paa Finansloven og Tillægsbevillingsloven, som kan bevirke, at jeg maa være mindre tilfreds med Forholdene.

Foruden disse to Spørgsmaal er der et tredje Spørgsmaal, som jeg vil berøre. Den paagældende Bevilling gik ikke igennem, men opnaaede dog en meget stor Minoritet af Stemmer, og jeg opfatter det saaledes, at det var noget af en Tilfældighed, at Bevillingen ikke blev vedtaget. Jeg sigter til det Ændringsforslag, der var stillet af mine Partifæller om Forhøjelse af Tilskuddet til det københavnske Skolevæsen og dermed af Dyrtdstilløget til de københavnske Lærere. Det forekommer mig, at det vilde have været fuldt retfærdigt, om denne Bevilling var blevet vedtaget. Jeg har aldrig kunnet forstaa, hvorfor København, navnlig i den senere Tid, skal have den Særstilling, som der gives den her paa Skolevæsenets Omraade. Alle de øvrige Kommuner faar til deres Skolevæsen Tilskud, som er større end det københavnske. Her foreligger ganske vist en ældre Tradition, men denne Tradition er ikke berettiget mere. Det forekommer mig, at den kunde være berettiget i sin Tid, da København paa forskellig Maade havde en Særstilling, en begunstiget Særstilling, og jeg sigter navnlig til Skattevæsenet, til den Tid, da de københavnske Borgere havde deres Skat fikseret og som Følge deraf nød en betydelig Forret, ligesom ogsaa Byen havde en stor Fordel derved, at det var betydelig billigere at leve her, hvilket ogsaa bevirkede, at mange Provinsfolk med sikre Indtægter, Pensioner og Renteindtægter o. l., flyttede her ind til Staden. Men det er jo forbi, og det har jo de københavnske Borgerrepræsentanter og Rigsdagen været med til at fjerne, saaledes at København paa dette Omraade er ganske ligestillet med det øvrige Land. Jeg indser derfor ikke, hvor-